

Szerkesztőségi iroda:

Főir., Szt. Ferenciek háza, emelet, balra. — Szerkesztővel értekezni lehet mindennap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény **Margitai József** szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések

Widlyak jutányosan számítattak.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Egyes évre . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . 2 frt 20 kr.
Negyedévre . . . 1 frt 25 kr.
Egyes szám 10 kr.

Hirdetések még elfogadtatnak:
Budapestben: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelk A., Daube G. L. és társának és Hornöl Brúben: Stern M.

Nyilttér petisora 10 kr.

MAGYAR ÉS HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ ÉS SZÉPIRODAIMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A Csáktornyán székelt „Muraközi tisztviselői önszegélyző szövetség”, a Pertakon székelt „Alsó-muraközi takarékpénztár” és „Önszegélyző szövetség” s a Strádán székelt „Muraköz-hegyvidéki közművelődési „Önképzőkör” hivatalos közlönye.

Borzasztó hűséggel jár az emlékeztel,
Létepmo a multból a nagy szemfédelet...
Álvó halottait sorról sorra nézi,
Kihulló könyeit eskőjával tetézi.

Ismerős és kedves előtte minden hant,
Mint drága ereklye, mely itt maradt alant...
A mélységes sírhől fel-felhoz egy szemet,
Felrúzi álmából a magyar nemzetet.

Némán lépdel most is halottai körül,
S hogy most megtalálta, nézd népem! hogy örül.
Buzdítja, ébreszti; mint anya gyermekét,
S a halott kinyitja könnyen megíelt szemét.

Túlvilági mosoly vonul át dült arczán.
S e mosoly, mint napfény, átragyog a hazán...
Háborog a nemzet, mint korbácsolt lengeter...
A sírnál imával hódol mindenember.

Aranyos nagy nap te, szép idő emléke.
Általad hullott le a rabhilincs féke.
A névtelen hősök egy szívevel kiálták:
Talpra magyar! védni a haza szent jogát.

Eremben torr a vér, szívem vadul dobog...
A jószág Isten áldja meg poratok,
Kik e drága honért a szent szabadsáért
Örömmel hagytták folyni az ősi vért.

Csak egyet sajnálók csak egy fáj szívemnek,
Mért nem születtek akkor világra engemet...
Felhevült lelkemnek összes szent örömet,
E kínos érzelem száinkint tépi szét.

De ha ez végzetem, miért e csüggedés?
A megtépett zaráok egy örök szíverés...
Ezt látva, a nagy nap kinek nem ünnepe?...
Áldd meg, óh! hazánkat magyarok Istene!

HORVÁTH GYULA.

Muraköz multjából.

XII.

ÚJ-ZRINIUM.

(Zerinvár)

— Egy párosnak 1750-ben történt föjegyzései nyomán —

Ezek után Zrinyi Miklós gróf 1660. évben Légrádtól nem messze, egy egészen új várat építtetett s feltöltésekkel, árkokkal és egyéb védő szükségletekkel legjobban ellátván, Új-Zriniumnak elnevezte.

Hogy az Új Zrinium remjai mit jelenenek? könnyen érthető de hogy ama nagyszerű vár hogy juthatott elegendi sor sára, azt Bombardius író következőleg beszéli el:

Kanizsa környéke táján, ahol a Mura belefoly a Drávába, állott hajdan az Új-Zrinium (Novi Zrin) lakosaival. Az ősrégi Zrinium, a honnan a Zrinyiek nevüket származtatják, nem volt más vidéken, mint Horvátország határszélén, a Vuna folyó

közeliében, ott ahol most Zrinszko polje (Zrinyi mezeje) található.

Hibás tehát Zeilerus azon állítása, mintha az Új-Zrinium az ősrégi Zrinium mellett építtetett és amely 1664. évben a törököktől elfoglalva szétromboltatott volna.

Midőn ugyanis 1664-ben a törökök Magyar és Horvátország megtámadására készültek, míg Zrinyi Péter gróf a várba erősen elhelyezkedett addig Miklós gróf a támadást kezdő törököket ellentállásával kifárasztani igyekezett. Azonban erejét, a törökök túlhaladó erejével szemben gyarlóan találván, a császártól segítséget kért.

A segítség meg is érkezett ugyan, csak hogy a császár azon föltétele kíséretében, hogy a törökök ama segédcapatok által csak is akkor támadtassanak meg, ha ők sok kárt okozván, tetemes elönyt nyel támadnak meg a kérdéses segédcapatokat.

Miután azonban a törökök a segédcapatok irányában ellenséges hangulatot egyáltalában nem tanúsítottak és csak is Új Zrinium elfoglalására fordították erejüket, a mieink, valamint a németek szemeláttára a várat be is vették Zrinyi Péter grófnak meg is sikerült bár betegesen a vár- bók kimenekülnie.

Ezen, a segédcapatokra vonatkozó, elég furcsa intézkedés okát Bretius 1664. évben ekként adja elő:

»Daczára Montecuccoli vezér látszólagos fáradozásának, Zrinyi várának a védelme a császár részéről nem nyervén tá-

vánhoz, meglehet, ép ez tetszett meg a kedves Mariskának.

Kerülni akarta a drága emlékeket, de nem lehetett. Minden névjegyével eszébe jutott Mariska apja, az apa után a leánya, a leánya után forró szerelme, melyet ott hagytak a faképnél.

Szomorú történet, elmondom önöknek is kedves olvasóim. Egy csinos külsejű városkában élt egy jó módú, tekintélyes család. A jó Isten ént boldog szülőket két fiú- és két leánygyermekkel áldotta meg. A fiúk is csinos külsejűek voltak, hanem a leányok közül egy Mariska nevé, gesztenyeszínű hajával, villogó szemével mosolygó bimbó ajkával, karcsú derekával valóban bámulatra ragadta az ottani városka fiatalosságát.

Az első kinek az a szerelme jutott osztályrésztül, hogy avval a földi anyaggal társaloghasson: kedves Lajos barátom volt. A többszöri találkozás oly messze vitte a dolgot, hogy az én Lajoskám szerelmet akart vallani a leánynak.

— De kedves barátom, — mondám neki — ugyan mit gondol majd a világ rólad, ha megtudja a dolgot. Te még fiatal vagy, majd eljön az idő, mikor arra is rákerül a sor.

— Ugyan kérlek, halgass. ne okoskodjál velem; tudod is te mi az a szerelm? En most akarom a leányt, mert később talán már más lesz. — Ily szavakkal felelt nekem vissza. — Jól van! — gondolom magamban — tégy, amit akarsz, de azt előre megmondom,

hogy hozzám ne jöjj semmi tanácsért; mer nem vagy reá érdemes.

E szavakkal búcsút vettem tőle, s hazafelé indultam. Nem törtődtem én azzal, hogy mit cselszékiz, ő, mert meg voltam győződve, hogy beszédemet nem hallgatja meg soha.

A szerelm és boldogság korszakával, az örök ifjúság jelképeivel beállott Lajos jobb élete is. Rendes napi vendég volt a kedves családnál; az igazat megvallva, ugyanosok értelt is ám a »kurizálás«-hoz; mert mint jogász, eléggé alkalma nyilt a fővárosban tapasztalatokat szereznii az ilyen dolgokról.

Egy szeptemberi nap estéjén barátom rendes ablaksétáját tette ideáljának lakása előtt. Várta őt, de hiába: nem jött ki a kis anygal. Tovább folytatta sétáját, egy tó mellett haladt el. Valóban szép idő, felséges est volt, tele a természet virágkorának bájával. Azurkék az ég, hisz szellő lengette a lombokat s a nagy fasudarak fölött, melyeknek árnyéka haragos föltokat vetett a tónak tisztá (ükrére, a nyugó nap bimbó üzei kigyulak s játszi sugarakat löveltek a halak suttogó habokra.

Ó lassu léptekkel menve, kedves énekét dalolta: »Sujt az átok...« Nem volt békében, zemei mindig azon a kis hazán andalgának, szíve... oh az pedig erősen dobogott. Rövid idő múlva megállt és hallgatott. Távolról zengett Mariskájának éneke: »Várlak, várlak, de hiába várlak.«

A „Muraköz” tárczája.

A NÉVJEGY.

HUMORESZEK.

IRTA: ESPERANCE.

Van olyan emlék, amit az ember ritkán lát és így ritkán jut eszébe a mult. Egy egy hervadt nefelejcs, vagy róza, melyet albumunkból előveszünk, egy egy hajfűrt, melyet eskőjainkkal halmozunk, egy-egy emléksor, melyet kedvesünk tárczánkba írt, mind feleveníti a volt kedves pillanatokat, melyek többé soha vissza nem térnek.

Lajos barátomat egy »névjegy« emlékeztette multjára, emlékeztette arra, hogy egyszer igen boldog volt s azután igen boldogtalan lett. Barmit akart, nem tudott szabadulni a kedves, feledhetetlen emlékektől. A névjegy eszébe jutatta a Mariskával töltött édes órákat, mikor hűségét esküdött neki s ő fogadta, hogy hűve marad a sűrű Csak hogy az a szép anygal nem viszonzotta barátom szerelmét.

Pedig még most is szereti, most sem hiszi azt, hogy az a leány oly hánis volt, mint a napraforgó; elfordult tőle ahoz a Lendvai Ist-

mogatóst, a törökök néhány napi ostromlás után, a várat csakugyan elfoglalták.

De különben is a vár hosszabb ellentállásra képtelen volt, amennyiben Zrinyi gróf a várat a császár tudtán kívül csakis hamarjában létesítette nem annyira hogy a törökök támadásainak lehessen ellentállani benne, hanem inkább és főképp azért, hogy a törököktől elszedett zsákmányokat legyen hova leraknia, mert a zsákmányokra még béke idejében is, bármely katonának könnyen rá volt vehető. Tehát a vár nem annyira a kormány biztosítására, mint inkább saját jóvalta iránti tekintetből építetett Zrinyi által.

A csáktornyai izr. nőegyesület.

Egy emberbaráti egyesület tartotta tegnap 25 éves fennállásának emlékére rendezett mulatságát a „Hattyu” nagytermében. A sikerült mulatságról a jövő számban referálunk bővebben, ezáltal magának a jótékony egyesületnek szentelünk néhány sort lapunkban.

A csáktornyai izr. jótékony nőegyesület Schwarz Jakab rabbi úr indítványára és buzdítására 1863-ban, márczius hónapban alapították. Céljával tüzte ki magának az egyesület: a szegény özvegyeknek nyugdíj általi támogatását, a szegény betegek segélyezését, a kiskorú árvák nyomorának enyhítését és a szegénysorsú leányok kiházasítását.

Az egyesület ebbeli céljának fényesen megfelelt, mert a lefolyt 25 év alatt több mint 15 ezer forintot osztott ki a szegények között.

Az egyesület eleinte alapszabályok nélkül működött, de később (1879-ben) ministeriellen megerősített alapszabályok mellett folytatta áldásos jótékonyát.

Figyelemre méltó ama körülmény, hogy a jótékony egyesületnek legelső elnöke Neumann Józsefné s alelnöke Schwarz Jakabné volt; s ugyanők a megalapításától kezdve egész a mai napig, tehát 25 év óta, viselik eme tisztüket, ugyszintén Schwarz rabbi úr is, aki az egyesület meg-

De nem sokáig várakozott a leány barátomra, mert ez a dal után menve, ott találta boldogságát a kert ligasában. Szíve választottjának duzzadó keblén egy kis nevelései csokor diszlett. Barátom nyájias szavakkal üdvözölte őt, és miután ülőhelyét megkínálta, helyet foglalt a kis bogárszeműl és a vis.

Szerelmes hősünk ugy gondolkodott, hogy most már neki fog nagy munkájához. Már csak azért is, mert négysemközt vannak; s így más nem hallja azokat a boldogító s édes szavakat.

De, sajnos, nem úgy történt az, amint jogász barátom akarta. Rövid társalgás után leérkezett Mariska édes anyja és felhívta őket vacsorára. Barátom nem tudta, hogy mit jelentsen ez s csak habozott. Azonban angyalának kecses szavai új erőt varázsoltak szívébe, s ő boldogan, karján vezetve leendő menyasszonyát, érkezett az étterembe.

Itt volt még csak bámulni valója, izletes ételek és italok foglalták kelyet egy nagy kerek asztalon s Lajoskám már arra gondolt: No, ezek megtudták szándékomat, tehát a kézfogó meg lesz még ma!

Ijű barátom esze nem jó helyen járt. Nevnapot ültek, még pedig Mariskának névnapját s ő nem tudott arról semmit sem. Egyszer csak belépnek a város csodált szépségei s üdvözlőket nyújthat kedves barátjónak. Képzelték, hogy mily állapotban volt a jogász, nem tudta, mitévő legyen; de hamar megállta a fonalat s rögtönbe egy szép verset kívánt minden jót Mariskának Most következett a bemutatás s rövid beszédre után a vendégszóra a asztalhoz ült. Ki mondta az első toasztot? ... Senki más, mint Lajos. Remek költők műveiből halászták

alapításától fogva buzgón teljesíti a titkári teendőket.

Az egyesület legelső pénztárnoka Hochsinger Leonné volt, aki 15 évig viselte tisztét. Őt felváltotta Wettendorfer Dávidné, aki 1888-ig volt az egyesület pénztárnoka, tőle a f. évben Wollák Rezsőné vette át a pénztárnok tisztet.

Nem zárhatjuk be e jótékony egyesület illett rövid ismertetésünket a nélkül, hogy szívből ne kívánjuk, miszerint az Egyesület meg a jubiláló egyesület a szegények gyámoltására sokáig buzgó tisztviselőinek és tagjainak pedig adjon erőt jótékony működésük folytatására. — Üdvözljük az izr. jótékony nőegyesületet 25 éves jubileuma alkalmából!

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Márczius 15 ikének emlékkönyvét** f. hó 15-én este 8 órakor a csáktornyai dalegyesület a „Hattyu” vendéglőben álli meg. A dalegyesület Huber „Talpra magyariát”, a „Hymnust” és a „Kossuth-nótát” éneklé. Belányi Tivadar áll képezde tanár alkalmi beszédet tart. Felhívjuk ez ünnepélyre a város polgárságának figyelmét! Minden rendű és rangú vendéget szívesen lát az ünnepélyt rendező dalegyesület.

— **A csáktornyai dalegyesület** folyó hó 3-án tartotta a „Hattyu”-vendéglő nagytermében, minden tekintetben sikerült dalestélyt. Az estélyen nagy számú valogatót közönség volt jelen, lehet mondani: városunk magyarsága tündetőleg vett részt a dalestélyen. A program csupa szép magyar népdalokból állott, ami tekintve azt, hogy a határszélen, idegen ajkuk között lakunk, nagyon helyes intézkedés volt, mert városunk közönségének ritkán van alkalm a művészi kivitelű magyar népdalokat élvezni. A műsor minden egyes pontja kitűnő szabattalossággal adott elő s a dalegyesület szorgalmat és Alszehy karnagy irányozását a közönség minden egyes darab után zajos tetszésnyilvánítással jutalmazta. A szép magyar dalok a közönséget is éneklésre hangolták, mert a műsor eleklése után mintegy egy családdá tömörülve a czimbalom kísérte mellett rágyújtottak a magyar népdalokra. — Nem hagyhatjuk említen a nélkül a közönség általános elismerésnyilvánítását a „Hattyu”-vendéglő bérletje irányában; mert Kroczer úr jó borsai, ételei a mérsékelt árak és a jó felszolgálat mulatságaink sikerére mindig befolyással vannak.

ki az anyagot, de gyönyörű felköszöntőt is mondott.

A társaság a legjobb kedvvel töltötte el a szép estét. Vacsora alatt felszólal egy kis hölgyecske, hogy jó lenne azután egy kis társasjáték kezdeni. Mindnyájan beleegyeztek, hogy csokort kötnék.

Vigan voltak mindnyájan. Lajos egyenesen a hetedik menyországon képzelte magát s szeméi csak Mariska rózsza ajkán függtek.

Érkezés ideje alatt történt, hogy fiatal emberünk kellemes meglepetésben részesült, melyet soha, de még a rideg sírban sem fog eltelegen. Mi türes, tagadás, Mariska nagysám észrevette, hogy kedves úri vendége igen szeretheti az almás-rétest. Illeendően kivett egy darabot, ezüst tálczára tevő azt s így szavakkal fordult szerelmes hősünkhöz:

— N. úr, bocssáson meg, egy kéréssem volna kegyedhez.

— Parancsol nagysám?

— Felezzük meg ezt az almás-rétest.

— Köszönöm szépen, nem teljesíthetem kívánságát.

— De kosarat csak nem ad N. úr?

— Mit jelentsen ez? — kérdé barátom.

— Ha megöltörtén minden, akkor majd elmondom önnek kívánságomat, — mondá a nemeslelkű hölgy.

Most nem volt egyéb hátra, mint hogy megteleztek a rétesen. Barátom már alig várta, hogy megtudhassa azt, hogy tulajdonképen mit is akar vele a leány?

(Folyt. köv.)

— Álljon itt végül a dalestélyen előadott műsor: 1. Kerekcs András — Hubertől. 2. Asért, hogy kead kiesit ragyas — Dopplertől. 3. Ha megfogom az ördögöt — Hubertől. 4. Mi az oka — Wuschingtól. 5. Hejl be sennyes ez a maga — Hubertől. 6. Hejl ha nekem száaz forintom — Wuschingtól. 7. Gyűjtik a csordákat — Szent-irmaytól. 8. Szombat este — Hubertől.

— **A csáktornyai dalegyesület** f. hó 6-án közgyűlést tartott, amelyen a következő ügyek felett hozottak határozatot: 1) Helyettes elnöknek megválasztott: Belányi Tivadar; bizottsági, illetőleg választmányi tagokul: Németh István, Szeivert Antal és Gaal Imre. 2) Polyák Máttyás pénztárnok jelentette, hogy a f. hó 3-án rendezett dalestély 38 frt 63 kr. tiszta hasznót hozott a beszerzendő hangszerre. 3) A dalegyesület kimondotta, hogy ezután minden évben Szylveszter estét tart. E végből a f. évi Szylveszter estére már a nyár folyamán készül s 4. műdarabot betanul, amelyeket néhány régebbi darabbal kiegészítve ad elő Szylveszterkor.

— **Gyászhir.** Greskovits János, a csáktornyai polgári iskola tanára f. hó 9-én élete 26-ik évében jobblétre szenderült. A megboldogult távol, rokonnaitól és szülőföldtől Csongrádtól, érte utól Csáktornyai mindnyájunk közös sorsa. A megboldogult két hete, hogy agyvérgyuladásban súlyosan megbetegedett, már néhány napja, hogy lemondhat orvosai életéről, míg tegnapelőtt délben a kérélhetetlen halál kioltotta a ifjú életét. A csáktornyai polgári iskola buzgó tanárát veszítette el benne. Életrajzi adatairól lapunk jövő számában emléksztünk meg. Temetése ma fel 5 órakor leend. Áldás és béke emléken!

— **Csáktornyan nagy sötétség** uralkodott f. hó 6-án és 7-én, nem nappal, hanem éjjel. Az utcazi lámpák égtek is nem is, világítottak, nem is. 8-án, amidőn e sorokat írjuk, már valamivel nagyobb volt a világosság, de még mindig nem elég ahhoz, hogy az ember a sarat kike ülhesse. Azt mondják, hogy a petroleum volt rossz, mások meg, hogy nem volt holdvilág. Már akár a petroleum, akár a hold a hibás, kérjük az érdeemes várost, hogy csak most ne hagyjon bennünket sötétségben, amidőn civad, mert sár van nagy. A petroleum próbát inkább fagyos időben kellett volna rendezni.

— **A csáktornyai** mindkét nembeli magyar fiatalásg több tagja ad hoc műkedvelő társulattá alakult s a következő egy felvonásos vígjátékokat jelelte ki tanulásra: 1. A Phrenologot, írta Justus. 2. Az egyelen leányt, írta Fredro Sándor gróf. fordította Radnótfay. 3. Gabányi Árpád „A levél” című magánjelentését. A rendezést Belányi Tivadar az áll. képezde irodalom tanára volt s ves elvállalni.

— **Nagy esemény** rázkódtatta meg a világot. Vilmos, Németország császára, Ausztria-Magyarország szövetségese e hó 9-én reggel fel 9 órakor 91 éves korában meg szűnt élni. Népeinek mély és őszinte bánata kíséri a nagy császárt sírjába.

— **Orvvadások.** F. hó 8-iki ke'etlél írják Turcsicséről a következők, régebbi (januári) eseményeket, amelyekben a (6-szerleplek az orvvadások és egy uradalmi erdő-őr. De halljuk tudósítónkat: A csáktornyai uradalmi birtokhoz tartozó alsóhrástyáni legelőn délelőt 9 órakor tört elő 5 orvvadás. akik őzokra és má vadakra vadásznak. Ünnepe lévén, az orvvadások azt gondolták, hogy a turcsicsői erdőőr nem fog kimenni kertletébe. Csak-

hogy csatlakoztak, mert az illető erdőőr már reggel 5 órakor szolgálatában járt. Amidőn megpillantotta őket, nyomukba iramodott s közülök egyet megragadván, annak fegyverét elvette. Az erdőőr tovább ment s két orrvadászt felhuzott fegyverrel talált, akik közül az egyik eltávozott, a másik meg a „halt!” szóra megállott. Az erdőőr hozzámint és kérte fegyverét, de az orrvadász nem engedelmeskedett, sőt rossz indulatot tanusított. Mire az erdőőr kicsavarta kezéből fegyverét s a töltést mind a két csőből kivette. Abban a pillanatban jött elő még két orrvadász, akik 8 darab ző vadat hajtottak. Ezek futásnak indultak, de az egyik hátramaradván, arra kérte az erdőőrt, hogy ne jelentse fel őket, szolgálatáért egyszersmind 20 frtot ígért neki. De az erdőőr nem engedett, örült, hogy ily szép fogása volt. Az elkobzott fegyvereket és a jelentést az esetről átadta az uradalmi erdőmesternek, aki feljelentvén a dolgot, a bűnösök a perlaki járásbírószág által vették el büntetésüket. — Ugyanazon erdőőr nemsokára ez eset után a skárjei erdőrészen ismét 5 orrvadászra bukkant. Az erdőőr már korán reggel lesben állott s kevés vártatva 5 lővés hallatszott egymásután. A vadások észrevevén az erdőőrt, futásnak eredtek fegyverükkel együtt. Az erdőőr utánuk lött. A szőkevények lőpor- és seréttartójukat elveszítvén, eltűntek. A nagy hideg miatt be lévén az orrvadászok burkolva, nem voltak felismerhetők, de valószínű, hogy domásineziek voltak. Nem hagyhatjuk említés nélkül a bátor erdőőr nevét. Kovács Istvánnak hívják az erdőőrt, aki valóban saját életét tette kockárára, amidőn két ízben szembe mert szállani a tulnyomó számban levő orrvadászokkal.

— **Farkasok Muraközben.** Ritka eset; a két főtő között fekvő területet nem igen szokták a farkasok felkeresni, kivéven, ha az erős tél kényseríti őket. Ha a Dráva, meg Mura befagy, szoktak az ordások átrándulni a szigetre. Szabó Lajos felső-mihalyveczi fővadász úr f. hó 5 én este egyik erdőőre által írásban jelentette Luperszék urnak, a csáktornyai urad. tisztartójának, hogy a Dráva mentén farkasok tartózkodnak s hogy csapáztatott is már utánuk. F. hó 4-én friss hó esvén, említett fővadász úr újból megragadta az alkalmat s az ügyesebb erdőősek csapáznai küldötte ki, aminek eredménye az lett, hogy két farkasnak nyoma. Mladoleszk nevezett csalitba vezetett s tartózkodásukat ott, vagy a legközelebbi Dráva-szigetekben feltalálhatónak vélte. Ez okból a fővadász úr 12 jó puskást kért, hogy a farkasokat elejthessék. F. hó 6-án délelben ki is ment az uradalmi tisztikarból és Csáktornyáról 10 puskást. Hetvenöt hajtóval meghajtották a vaddús csalikokat; róka, vadmacska, őz, fácán jött lövésre. azonban a vadásztalalom és a farkasok miatt kiadott elővigyázati rendszabályok folytán, nem igen tétettek lövések. A farkasok, amint a friss nyom mutatta, idő előtt Stajberba menekültek.

— **Betörés.** Verly Ferencz perlaki takarékpénztári pénztáros éléstárába f. hó 7-én éjjel betörték. A betörők a fedélyzetet bontották fel s így hatoltak az élelkmárba. Elvittek egy 10 literes fazekat s zsal együtt. Egy fél mázsa zsirral telt edényt nem sikerült elvinniök, mert nem fért ki a kibontott lyukon. Ugy látszik, mulatságukat megzavarta valami körülmény, mert a szalonna- s egyéb füstöl

hus félét érintetlenül hagyták. A vizsgálat megindított.

— **Időjárás és gazdasági viszonyaink** márczius hó 1-től egés márczius hó 7-ig bezárólag. E hét első fele éjjeli erős fagyokkal, komor, ködös kellemetlen napokkal vevé kezdetét, másik fele szintén éjjeli erős fagyokkal járt ugyan, hanem a napok valamivel enyhébbek lévén, a hóolvadás bár csak kisebb mérvben megkezdődött. — Az őszi vetések úgy látszik, a hó alatt nem szenvedtek. — A gazdasági munka a ház körüli teendőkre szorítkozik. — A marha egészséges

— **Lealczazott szajviz-hamisítók.** — Említve volt már, hogy dr. Popp J. G. udvari fogorvosnak, az egész czivilizált világban a terjedt és kedvelt Anatherin-szajvizét különösen Magyarországon erősen hamisítják és hasonló elnevezés alatt hozzák forgatomba. Miután Popp dr. udvari fogorvos most Budapesten magyarországi vezérképviselőseget és főraktárt állított fel, a pesti ház főnöke jónak találta, Magyarországon az ily utánzatok elnyomása czéljából nagyobb körütra indulni. Ez utánzásnak már eredménye is volt, amennyiben eddig 9 városban 10 helyen 130 főt hamis Anatherin-szajvizet koboztatott el és a hamisítók ellen megindította a törvényes eljárás. Ez a mulatság sok pénzbe kerül ugyan, de a feltaláló már egyszer alapos rendszabályokhoz akar nyúlni készítményei 40 éves hírnevének megóvása miatt. Hogy a hamisítók mestersége még jobban megnehezíttessék, elhatározta a feltaláló, hogy az eddigi palackok nagyságát, a tartalomnak több mint egy 1/3-ával megnagyobbítja. Ezt az áldozatot szívesen hozta abban a reményben, hogy a közönség szótan a hamisítókától és gyenge utánzatoktól jobban fog óvakodni és csak Popp-féle Anatherin szajvizet és fogpasztát fog kérni és elfogadni. Az árak ugyanazok maradnak, vagyis a palackok nagyságához képest 50 kr. 1 frt és 1 frt 40 kr. A Popp-féle készítmények kaphatók dr. Popp J. G. udvari fogorvos magyarországi főraktárában, Budapesten, király-utca 26. szám. ahová levelbeli megkeresések intézendők és itt helyben: Göncz L. gyógyszerárban, Heinrich Miksa, Strahia tes.v., Tödör József keresk. urnaknál.

HUMOR.

Találó válasz.

Egy hölgy egy társaságban elvesztette egyik hamis fogit. Nem csinált egyáltalán tükört belőle; az egész szobát felkutatták, azonban hasztalan volt minden fáradság. Másnap egy csomagot kapott csinos levelek kíséretében melynek írója örömet fejezi ki a fölött, hogy a drága kincset megtalálta, melyet mellékelve küld neki. A csomagban egy ökrör fozó volt. A hölgy az udvariatlan férfinak rögtön válaszolt s azt írta, hogy mindig meg volt ugyan győződve szives barátságáról, melynek nem egyszerű bonyolítékát adta, azt azonban soha sem hitte volna, hogy barátságában annyira menjen hogy saját fogát kihuzassa az ő kedvéért.

G y a s s á g

„Ami engem illet” — mondá egy tanuló — én soha sem olvasok lefekvés után. Amint ágyban vagyok, egyik kezemmel el eloltom a lámpát, a másikkal pedig elalszom.

Ki volt Kolumbus?

— **Tanító:** Ki volt az a Kolumbus? mond meg Katicza. — **Katicza:** a Madár. (Általános kaczagás) **Tanító:** Hogy öttél ilyen gondolatra Katicza!? — **Katicza:** A nővérem olvasókönyvé-

ben olvastam, hogy Kolumbus tőjása

A varazsdi vasuton

utazik egy helybeli korcsmáros és a pályamentén látja gyalogolni Olcsó Jánost — **Menten rák ált:** »Szálljon fel barátom!« — **Nem lehet, kérem szeretettel, — válaszol a házaló — stírgő: geschefteket kell Varazsdon csinálnom.**

Aki maga magát kidobolta.

Egy muraközi felsővidéki körjegyzővel történt a dolog. Volt ennek egy hőrtényőrtörty irnokja, aki azon bölcis tudomása mellett, hogy az Isten a bor ivásra teremté, még ama tulajdonsággal is bírt, hogy biz principális ura bölcis intézkedéseinek és kívánalmainak sehogy sem tudott megfelelni. A principális ur — daczára az ő flegmatikus természetének — elcsapással fenyegeté az amiót.

De biz ez sem használt. Szárász vala a garat, ismét rá kelle önteni! Ilyenkor pedig principális úr flegmája már tiszta sangvinikumává váli, kisodorta türelméből és rá mondá a végzetes szententiait a szegény irnok urfira, t. i. hogy ő a mai naptól principális úr asztalánál nem fog étekezhetni! Szörnyű megéptében mit tegyen a szegény? észreveszi a szerkényen csendesen nyugró dobót, neki rohan, nyakába kapja, s kifutva vele az utcára, ráperdit a »drum drum« szokásos nőtára.

A nép turcsának látva a dolgot, k tszeres számban csődült össze. És irnok ur nem akaráván kedves népét hosszú kíváncsisággal gyötörni, elkezdeni mondanivalóját, amint csak torkól tellett: »Daje se na znanje, vsakomu i celojobčini, da gospon pisar od denejnega dneva veš nebude pri gospona notarijuša stolu jel nisi pil! Drum drum. Tudtára adatik mindenkinek és az egész községnak, hogy az irnok úr a mai naptól fogva többé nem fog a jegyző úr asztalánál sem enni, sem inni!« Drum-drum.

A reklám netovábbja

Nem tartoznak ugyan e közlemény e rovat alá, mert komoly, igaz dologról van a szó. De mert neveléses, méltóbb helyet nem tudunk neki adni. — »Bácskai Hirlap« czimen február elején új lap indult meg Kulán. Előfizetési felhívásból közöljük a következőket: »Elhatároztuk, hogy a kor áramlatának engedve, mi is különös kedvezményben fogjuk részesíteni igen t. olvasóinkat, illeőrlég előfizetőinket. Minden egész éves előfizetőnk 1 ezüst veretű mütájék pipát, vagy ennek megfelelő értékű talték szivarszipkát, 1 trefás szivartartozást és 1 pompás gyulartartót kap jutalmul. Minden fél éves előfizetőnknek 1 gyönyörű nikkelt tollkéséc-két juttatunk jutalmul. Minden egész éves előfizetőnknek még azt a kedvezményt is megadjuk, hogy a folsórolt tárgyak helyett csekély 3 forintnyi utánfizetés mellett egy pontosan járó nikkelt ébresztőórát kérhet, melynek gyári ára darabonként 6 trt és amelynek pontos járásáért egy évi jótállást vállalunk. Az ébresztő-óra helyett 3 trt 30 kr. ráfizetés mellett egy valódi ezüst henger zsebhórárt is adunk, melynek pontos járásáért szintén jótállunk. Gyári ára ennek 7 trt. A jutalomtárgyak szerkesztőségünkben megtekinthetők és az előfizetési pénzek küldése után 8—14 nap mulva átvehetők. Előfizetéseket egyenesen a szerkesztőséghez Kulára kérünk küldeni és egyuttal azt is tudomásunkra adni, hogy mely jutalomtárgyat küldjük meg az előfizető részére. Az ébresztőórát, vagy az ezüst zsebhórárt 4 trt kedvezményesen munkatársaink is megrendelhetik.« A derék újság szerkesztője Krausz Bernát Kulán. Kiadó Spinnagel Samu Cservenkán. Ugyan e számban hirdeti Spannagel N. a világ legolcsóbb óráit eladásra. Itt bizony inkább használhatná a »Bácskai Hirlap« ezt a megfelelő címet: Handl!

FELELŐS SZERKESZTŐ

M A R G I T A I J Ó Z S E F

Urednička pisarna:

Glavni pijar, fraterska hiša, lijevo na koadjuvaciji. — S urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 uram. — Sve pošiljke moraju se zadržati novinskih, naj se pošiljaju na ime Margitai Jožefa urednika vu Čakovcu.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplata i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 5 frt — br.
Na pol leta . . . 2 frt 50 br.
Na četvrt leta . . . 1 frt 25 br.

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.

Izlazi svaki tijeđen jedenkrat i to: vu svaku nedelju

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ vu Čakovcu — „Poljaj-Medjimurske šparksse“ i „Podpomagajućega društva“ vu Prelogu. — „Gorjaj-Medjimurskoga kulturnoga društva“ vu Strigovi.

Nekaj iz pravice orsaga.

Sudi I

Sudi jesu dvovrstni t. j. politički ili purgarski sud i kaštigujući sud. —) Politički ili purgarski sud je onaj, kojemu je dužnost med ljudmi na-tojeće svade pomiriti, i samo onda suditi, ako to koj človek zahteva tojest, ako tko drugoga pri sudu tuži. Vu tom slučaju sud odsudi, koja stranka ima pravo, koja krivo ter krivoga onda ka tiguje b) Kaštigujući sud onda sudi, ako tko sveobčega mira prekriši, i zakone vredja s kakovim sveobče pogibeljnim činom Sveobče pogibe jen čin nije samo onaj, koj orsaga i orsačke zakone bantuje, nego i onaj, koj kvara čini na osobi ili imetku pojedinoga človeka S tim je takaj posredno i orsag v r e d j e n i jer orsag samo onda more obstati, ako je osoba i imetek vu sigurnosti; zato mora sud i onda zločinca na odgovornost pozvati, ako ga uredjeni ne tuđu, da s jedne strani zadovoljštinu odsudi uvredjenomu a s druge strani, da nepogreljivost zakona brani, i da pretrgnjenoga mira s ka tigovan em zločinca nazad vu red postavi Ovaj sud je i zat. potreban, ar drugač bi si uvredjeni sam mogel biti brov, sam bi si odročil suda; i zadovoljštinu bi si iskal Takve samo ude pak orsag nemre dopustiti, ar iz to a bi izišli najvećki neredi i vekivečne svadje

Iz svega toga sledi, da med ovimi dvimi sudi je sledeća razlika Pri političkim ili purgarskim sudu se sud dalje ne proteže, nego kak to uredjeni ili tučenik zahteva, t. j. samo ono odsudi, kaj tučenik zahteva, ter samo iz nap vo donešenih zrokov sudi i izreče suda.

Pri kaštigujućim sudu je čisto drug č. Tam nije prav potrebno, da tko tuži i svakojačke zroke naprvo donaša.

Ovdi sam sud ište okolnosti zločina Niti se ovdi ne sudi po želji tuženika, nego sud proti veličini zločina sam odsudi zločinca K prvomu sudu spadaju daklem s akoga ke pravde, k drugomu sudu spada ako tko kaj vkradne, ako koga vmori ljudstvo punta ili drugoga zločina učini. Pri prvim sudu t. j. pri purgarskim presudi s drugobenu stvar; ovdi jedna stranka izgubi a druga dobi pravdu. Pri drugim t. j. pri kaštigujućim ka tiguje prekrišaja pravcah i ovdi je jedna stranka krivec

Iz povesti magjarske.

Matijaš. II.

Vnogo neprilikah je imel Matijaš kralj s starim Giskra Janošom, ko, se je

vu karpatskih varnegijah vu svojih jakih tolvajskih gradih zagnejzdi i nije hotel Matijaša priznati za kralja. Ali Matijaš ga je na skorom na svoju stran predobil, čeke tolvaje, tak zvane žebrake pretiral je iz orsaga Njohovoga vodju Svehlu i 25 drugih dal je pogabiti, a čudaj njih je dal vu budimsku tvrdju kraj Dunava zapret. Czorbor Mihalj pazitelj reštan'ov, dal je svaki den jednoga tolvaja vu vreće zvezati i črez oblok vu Dunav hititi Kad su nazadije pitali za ove reštante, već niti jednoga nije bilo

Matijaš je imel neprilike i s Podjebrodom českim kraljem. Podjebrod bil je nai me husitske vere i preganal je katolike. Rimski papa prosil je Matijaša, da bi branil katolike, i ako nadvlada Podjebroda, obečal mu je papa česku korunu Magjari i čehi borili su se šest let, pez da b. koj nadjačal drugoga. Ona je Podjebrod obečal česku korunu Vladislavu poljskomu kralju koj je potlam doista česki kralj postal.

Dok se je Matijaš za ljudsku korunu boril, za toga mu je domaj njegova vlastita koruna vu pogibelji bila. Buduče su plemenitaši zaradi tabora vnogo porcije morali plaćati, zato su se Vitez János i drugi spuntali proti Matijašu, pozvali su Kazméra poljskoga kralja vu orsag, i korunu hoteli su dati njegovomu 12 let s a romu sinu Vladislavu; ali Matijaš je Kazméra pretiral, Vitez Jano'a pak je dal vu Vi egrad zapreti, gde je ovaj i vu r l Turčini su i za Matijaša bantovali Magjarskoga orsaga, ali Matijaš i njegovi vodji Bathory Istvan i Kiniži Pavel su Turčine nadvladali

Kiniži Pavel bil je jaki človek; on je mogel najzmehekešega človeka s zubmi zdici i melinskoga kamena na hrbtu nesti Bil je mlinarski sin, i ako j. vu suši nastalo vode, onda je on sam obračal melinskoga kamena Vu bitki se je s dvemi rukami i s dvemi sabljami boril. Kad ga je kralj Matijaš spoznal, imenuval ga je za vojskovodja a potlam za velikoga župana vu Temešu.

Turčini su bili najbolje pobiti na Krušnom polju (Kenýérmező). leta, 1479 Kad su Turčini vu Erdelj vudrili i sa vnogo vlovljenikov i s blagom su se šteli dimo povrniti, ali Bathory njim je preprečil uta i fletno poručil Kiniži Pavlu, da najdojde na pomoć, a za toga se je Bathory već pričel boriti; njegovi soldati su pred vnožinom Turčinov već šteli pobeći.

Najdenput čul se je strašni glas iz brega To je bil Kinižov glas Prav je vu najbolše vreme prispel. S dvemi sabljami je k sil pred sobom Turčine i nazadije morali su Turki pobeći. Vu bitki

poginulo je 30 jezer: Turkov i 8 jezer Magjarov. Onda su Magjari veliku gostbu priredili na bojnomo polju. Iz mrtvih Turških telesah napravili su si stola. Ondi je Kiniži prijel jednoga mrtvoga Turčina vu zube, vu svaku ruku takaj jednoga i s temi temi telesi plesal je čardaša.

Matijaš hotel je vezda sam tabora voditi proti Turčinom, da bim jim prešel gustiš na Magjarski orsag, ali vu tom ga je preprečil Fridrich nemški cesar, koj je takaj bantual magjarske granice Matijaš je Fridricha preobladal i zadobil Austriu skup s Bečom

Matijaš nije bil samo viteški, nego vučen i pbožen človek. Vu Budimu imel je glasovitu knjižnicu, vu kojoj je bilo do 50 jezer knjigah.

Jako je ljubil pravicu i pazil je na sudec, da pravičnu sudiju. Zato se j. s den denes veli: „Zginulo je kralj Matijaša lice, nega na sve u već pravice!“ On je višeput hodil med narodom, i gde je bilo potrebno, tam je podpomagal ljude.

Kad je sam bil, čisto je prosto i jednostavno živel, ali kad je bila kakova svetanost, onda je velike parade delal, osobito odkad se je oženil s talijanskom Beatrix

Vumrl je vu Beču vu 47 letu, dobe svoje, 6. aprila 1490. leta tretji den p. cvetnoj nedelji t. j. na veliku sredu. Kada je na cvetnicu iz cirkve vum zi el, bil je još e zdrav. Onda e prosil nekakove slastice, pak su mu donesli friške fige, koje je on jako rad jel Med figami bile su nekoje gnile, od česa se je pokvaril i tretji den vu velikih mukah izpustil je svoju plemenitu dušu.

Magjarski narod ima ga čvrsto zapisanoga vu svom srdcu.

Samo vera i strah Božji podaju človeku i človečjemu rodu pravu čast i vgladenost.

Pitanje. Kaj su človek i človečji rod vu istinu?

Odgovor. Človek i človečji rod jesu vu istinu ono, kaj su pred Bogom a ne ono, s čim se oni sami ponove (gizdaju) ili ono s čim jih svet štima. Ona je čast prva čast, koju njim Bog daje, a ne ona, koju si sami daju, ili koju njim svet izkazuje.

Pitanje. Kaj je ljudstvo i Božjoj milosti?

Odgovor. Je jedna velka familija dece i delnikov Božjih; čredo koje je Jezus Kristuš skupa odkupil, Bo i narod i kraljestvo, s ko im Bog vada preko duhovnih i svetovnih poglavarov, da moremo na ovom svetu spravadati življenje mirno i bogoljubno, a na drugom vživati vekivečno blaženstvo

Pitanje. Kaj je človek po Božjoj milosti

Odgovor. Dete Božje, slika i prilika Božja, odkup'en skupo po Jezusu Kristu za žitek vekivečni. Otec je odlučil vzeti nas za decu po Jezusu Kristu polek dobre svoje volje.

Pitanje. Po kom ima človek i človečji rod svoju pravu čast i ovu cenu?

Odgovor. Po Bogu i po svezi, koja nas žnjim veže.

Pitanje. Odkud znamo, kaj smo pred Bogom, koju čast i vrednost pred Bogom imamo i vu kojoj svezi s Bogom stojimo?

Odgovor. To z amo iz Božje objave, koje je kršćanska vera.

Pitanje. Kaj služi veri na čast?

Odgovor. Veri služi na čast, kad su ljudi vu istinu dobri i bivaju sve bolji, i kada se vladaju na prama Bogu, njihovomu zveličitelju i samim sebi, kak to se i pristoji njihovomu dostojanstvu i odredjenju, i kad se nako vladaju, kad to Bog hoće: ovo je pako volja Božja, da ljubimo Boga nad svim svega, a bližnjega našega kakti same sebe.

Pitanje. Kad je človek vgladjen i vu istinu izobražen?

Odgovor. Kad da ono, kaj je Božje Bogu, a človeku, kaj je človečje; kad Boga nad sve ljubiti i časti, a bližnjega pako kakti samoga sebe ljubiti, kad se vu misli reči i čini čuva svega, kaj bi povretilo (prekršilo) ove dve velike zapovedi, kad je pameti i srce isto od načela misli, koje s protiviju ovim zapovedim kak svoju nutranju čist-ču takajše i izvana za svedočenje na pram Bogu i ljudem.

Pitanje. Zakaj velimo, da kršćanska vera daje človeku i človečjemu rodu pravo izobraženje?

Odgovor. Jer je ljubav zadržaj cele vere, nu ljubav nije neverna, brezbožna, neposlusna, mladena, ona neje neiskrena, lukova i izdajnička, nepravična ali sebična. Ljubav daje čast, komu čast, ona čisti naše srce od brezbožnih načelah i nepriateljskih težjah. Vera nas vuči najpre, da sve gledimo vu pravom svetlu, ona sve izdajda na Boga, ona posvetuje (sveti) svakoga i sve. Ponos bogatešov, velikašov i siromakov naj je strah Božji: »Boj se Boga i obdrževaj njegove zapovedi jer je to sve človeku.« Da človečji rod ima svoju vlnudnost kršćanskoj veri zafaliti to vae svaka povest.

Pitanje. Kaj je izobraženost i uzgoj brez ve?

Odgovor. Neizkrenost, pretvaranje, prazne slatke reči, izvanjsko udvaranje prikrita zloba, tu nejnubi nitko nikoga izkreno, nišće nixkomu neverenje, nikomu se nepoverava. kaj se govori i dela, svemu jer razlog sebičnost, srca si ljudska stoje na suprot kakti strasti vu boju; nevereli se drugomu, koj ga vidi, človeka nevereli niti žvljenje, jeden drugoga nerazumije, jer reči nedohadljaju iz poštenoga srca, reči su izgubile svoje pravo značenje, srce već nezna za ono kaj vusta govore

K. K.

Iz prostosti Medjimurja.

XI.

Legrad 2.

Po bilježkah jednoga pavlina od 1760 leta.

Spomenka je vredno, kak se je ustnovil mir med iztočnimi i zapadnimi cesari. Graf Zrinyi Mikloš kak kraljevski ravnatelj ilirske zemlje po Turčinih rezdražen, strahovito je sa svojim bratom Petrom pastobil po onih krajih, koje su Turčini ladali ter jih je nemilostivo potukel, gdegod se je s njimi žičel, tak, da su potučeni Turčini na zadnje prisiljeni bili pomiriti se za Zrinyi Miklošom.

Vu tu svrhu odputilo se je 60 osobah vu lepoj turskoj opravi (kak Rákay veli) a Zrinyi Mikloš čekal jih e vu vu zlatom izkinčenoj gali s bardušom vu ruki ter s velikom pratnjom svojih junakov polek glasa trubentah i bobnjov.

Kada su se međusobno pozdravili bili, sporedali su se pod predsedništvom Zrinyia ter su tolnač držali. Vu ovdi vezda sklopljenom miru, bil je Legrad oslobođen; za junake bili su putni listi napravljeni od obostansh vezirov i dopušćen bil prevoz bojnih stroškov, kak takaj i prolaz svatov.

Jordan Ivan spominje tu, da 1000 klaftrov od varoša Legrada Mura vu Dravu se zleva ter tu prevuše svoje ime zgubi.

Spomenka je vredna gostoljubiva hiža plebanuša Jeluchich Mikloša, koj je bil magjarskoga poroda i jako poštenja vreden človek.

Cirkva ovdi zbok pomejkanja kamena bila je od dreva, nu jako lepa i čista, s drvevum turnom i s vurom

Još je vu Legradu varoša jedna cirkva sv. Mikloša posvećena cirkva, koju je gori spomenuti plebanuš opat polepsal. Filijalov neima; dosta mu dela zadaje služba, koju magjarskom i horvatskom jeziku obavljati mora.

Iduć po starom kompu prek Drave i dešavši prek potoka Rakovnice, vide se preko Mure nekoje ruševine od kojih Valva Serius ova veli: Grad Zrinyioy leži blizu Gvozdan-skoza s ove strani potoka, ter je rodno mesto njihovoe. 1540 leta napali su Turčini taj grad nu bili su potučeni. 1577-ga su opet vudrili na njega i onda su ga po izdajstvu, po kojem su začuli, da Zrinyi s celin svojim šeregom na tursku zemlju je stupil, plenit predobili, ar je grad prez potrebne straže ostal.

1570 leta su naši doista nazad predobili grad, nu samo na kratko vreme, ar su ovo isto leto Turčini nazad se povrnuli ter su vojsku Zrinyjevu iz grada van natirali, grad nazad osvojili skupa sa celom okolicom susednom.

Z A B A V A

Pivar.

Priredil Glad Ferencz.

... Bil je pak Vendelin Hornjiček po milošci božjoj vu razmerju i težini tela pet centih i devetnašt funtih žmehek i nije bilo pol akova pive niti te ovce, koju on nebi preobladal.

Glava mu je bila pravi orbis pictus, a ped veličanstvom nosi njegovoga za sigurno bi se moral sramovati Araras. Oko je imel samo jedno i to zeleno, koje je negdi od brčka — ad usum — posudil; nego drugač za spanje je i to jedno dobilo. No kaj je mati narav pri oćih zašparala, sto struko mu je vu vustih nadomestija, črez koja da ga nepograbi, lahko bi mogel prepasti i vtonuti s dvemi priloci vrč. Medtem toga on je jako redko na razgovor rabil svoja vusta, misleć na slovo pisma: kaj vu vusta d-je, nepokvari človeka, nego kaj iz vust izide, to pokvari človeka; to jest pravo veleč, nije on niti na nikaj drugo mislil, nego kaj bi pojel i popil.

Buduć da je ne bil slavohlepen, zato i nije vnoge komocije delal, nego je od jutra do večera vu zapećku študeral, gđa punoga gđa praznoga vrč. Obeduval nije nigdar, barem je on tak bil osvedoćen, pokohdob je od jutra do večera, do noći navek grizel, kosal, boreć se s apetitom svojim. Po dobroj

navadi se je i v noći všeput prebudil i jeaši prosil, a pod posteljom mu je na vek pun vrč dobre pive stal, i samo se prignuti moral, ča ga za vuha pograbi, ar je bil osvedoćen, da gdo gladen i žedjeu spi, on od sedem mršavih krav senja. Akoprem se vidlo na njem, da bi on sam sameni avih sedem pognuti mogel gđa bi na to došlo, gdo koga da bi pozrl.

Vu mestu B. i vezda pokazuju kakti reliquie njegove gace, vu koje bi vu vsaku nogavicu po pol hektolitra česa god stadi moglo, a pod njegovim reklecom bi mogel celi šator i cigani stanovati.

Na debealom njegovom licu niti mustaće niti brade, a obrvam niti traga niti glasa, a sbog velične terbuha nije si mogel svojimi rukami noge doseći.

Ali se tomu nije treba niti najmenje čuditi, kaj se je gospo Hornjiček tak pomogel, spital, ako vu obzir vzememo, kada je on već tri žene za den gori stajanja pod zemlju spravil, od kojih je vsaka dva centa prevagnula.

No kaj su mu hasnile tolike žene, toliki pokopi, kad nut je opet vdovec ostal? Gospodarstvo mu prepada, kuharica jelo pokvari, zafriz se osmodi, pivo skisne, mladinu sova odnese.

Iz ovih anda preznamenitih zrokov odluei se gospon Vendelin i četvrti put ženiti.

Vu mladosti svojoj, kad bi se još gde god na svetu iznašel remen, s kojim bi se opasati mogel, dobro je prestuderal svojstva buluće svoje tovaruvice Morala je biti gđa, da se nigdo vu nju nezagleda, malo govoriti ali vnoge penezu imati, ali osobito morala je razumeti plemenitu meštriju delati i peći buhtline, ar za buhtlini je jako ginulo čice Vendelinovo. Tri verne duše nadarene s plemenitimi ovimi svojstvi već su blaženo življenje Hornjičekovo voinile. Vse tri su bile hasnovite, s tudjim mužom nigdar pregovorele nisu, ali je i bežal, kaj je god puta bilo, gdo bi se vu nje zagledal.

Medtimtoga pred smrtjom naj se nigdo za blaženoga ne zove; po smrti vsaki po voiji!

... I Vendelin Hornjiček moral je doživeti četvrti ženitbu, da se pod staru glavu smešnim vćini i da vzeme ženu mladu i lepu, kojoj je bilo ime Evica!

Prva je bila Nanika, druga Lotika, tretja Sofka vse poštena i bogoljubna imena. Hej Vendelin! zakaj si se prav četvrti put moral nameriti na Evicu! na takovu Evicu, koja bi svojim okom i sunce izpod oblakov mogla izmamiti. Na takovu Evicu, koja je tebi mesto mehkih buhtlinov takove vražje pogaće zamesila, da bi se istomu Saturnu predurile. Na takovu Evicu, kojoj su vri kotrigi okretai bili, ali osobito jezik njoj je ne bil zato stvorjen, da se ribja kost vu njega zapiči, nego da se po njem kakti po grmljavini zrak čisti.

Kak je vu mirnu hižu nova gospa stupila, vse se je preobrnuo naopak, i kak goder da se vu kupicu vole vitriola ili pak med piškore pijavka pusti, vse se vu hiži spunta. Vsako družinće se je moralo zaran stati, ar komu bi sunce jedno lice opeklo, siguran je moral biti, da mu bu drugo lice ruka Evicina opekla.

Sama je s kuhnjom gospoduvala, i prigledavala je staje i stale, vsigdi je bila, se karala i k poslu naganjala. Kaj je zapovedala, to je speljala, kaj je obećala, to je speljala, kaj je obrčala to je i obdržala, s jednom rečjum, živa pogibel je bila od posta i kontrole odevćeni družini.

Gospodaru Vendelinu se je ov novi red

nikak ne dopada. Od zorje duže spati pod nikakov način nije mogel, ar kak je zorja zabelila, tako je gospa obloke i vrata odprla, da* friški zrak vu biže dojde a juteraj zrak nije veliki prijatelj spavanju. Od popoldnešnjega sna niti razgovora nega. Prisilili su ga na vrednu košuti; tri put na den je jesti smel a nočno jelo je čisto izostalo, zaradi česa grozne suze ližu vsakomu se je tužil. Da pak niti on prez posla vreme nebu gubil, moral je grah (fažulj) trebiti, pri kojoj romantičnoj zabavi višekrat je zdihaval od prečestnoga bliženoga i mirnoga življenja senjač.

(Dalje sledi.)

Sala s putnikom.

Jeden magjarski vojnik, poleg navade oboružan na zapoved svojega oficira, moral je do kancelarije kakti ordinanc pismo nesti; črez pusto polje i veliku šumu bilo mu je potuovati, putem idući dostigne ga šurnimi koraki jeden nepoznati slabo običen človek, koj mu taki s prvimi rečmi želi dober dan a vojnik mu na dobri zeli zahvali, i pogleda ga od glave do pet, iz lica i govora ga presudi, da to mora biti poljski židov. Vu glavni vojnika počele su se zbujdevati miseli, da ov peneze ima, samo to ga iznemirivalo vu sumji na peneze, kajti je bil slabo i prosto običen.

Putujuć vojnik i sumljivi židov črez široko polje proti velikoj šumi, i samo nekaj malo se med sobom jesu razgovarjali, vaki je nekaj svojega na miseli imal, židov se je za srečnoga i zadovoljnoga držal s tem, da je imal oboružnoga p a j d a s a, s kojim črez pogibeljna mesta pred razbojniki, prez vsakoga straha bude mogel preiti. Znati željnoga vojnika je pak neprestano mučila misel, kak bi mogel zezvediti, jeli ov sumljivi židov peneze ima.

Dobro je! znam ja, kak budem zezvedil, jeli ov ima peneze, zamisli vu sebi vojnik. Za kratko vreme došli su do šume, gde je poeg puta jedna csarda (krčma) bila.

Prijatelj! znaš kaj ti hočem povedati, reče vojnik. Ja bi jako rad ovdj pil žganicu, ali da neimam peneze, ako imaš ti, daj mi kupi za jeden groš.

Iz drage volje bi to učinil, ali da nemam niti krajcara, odgovori židov.

Opet dalje počneju potuovati črez šumu, kam je put volil, i ovak na skorom došli su do jednoga krišnoga dreva (razpela). Ovdj postoj reče prebrisani vojnik židovu. A židov prestrašen misleći, nebude li ov mene počel stepati iz kože, i mirno postoji.

Ja budem ovdj pred krišne drevo pokleknuil i prosil za nas obedva siromake. A kaj izprosim, vu onim se pravično razdelimo, reče vojnik i poklekne si, a židov trepetajuć od straha, čeka na konec. Za malo vreme vojnik još klečeć počne po svojih žepih nekaj iskati, kada je već vse okolo sebe preiskal i nikaj našel, reče trepetajućemu poleg sebe židovu. — Išči ti po tvojih žepih, morebiti je k tebi poslano ono, zakaj sem ja dosad prosil. Na vojnikovo reč počme iskati židov po svojih žepih, pregledavajuć žepu veli, da nega niti pri njem nikaj. Nato vojnik srdito skoči gori i veli: Ennye teremtette, daj sim žepu, budem ja iskal, i na svoju sreću našel je on vu židovskim žepu 8 jezer forintov i taki zavikne, vidiš gde su!

Židov od straha drhtajuć govori: Ove peneze ja z doma nesem, to su ga moji phezezi. Oboružani vojnik van potegne sablju i zagrim proti židovu: Muči lopov, nevi i se sam osvedeči pri onoj csardi, gde sem od

tebe hotel, da mi za groš žganice kupiš a tisi rekel, da niti jednoga krajcara nemaš nu, ali ja pak kaj sem rekel. Ostanem pri mojoj pošteni reči, da onu, kaj sem klegoč za nas obedva siromake izprosil, budemo jednako herbalj, niti krajcara ti više nečem, kak ravno samo polovicu.

Videč to prestrašeni židov, da nema pomo. i pred oboruženim vojnikom i njegovom oström odsudom, prez vsake appellacie privolil je k delingju penez.

Ali to se zna, kad su iz šume van došli, dal mu je peneze pak nazad. Tak sam ja ovu pripovest čul povedati. Jeli je istina, ali ne, na to se neufam prisegnuti.

Cirkvenčić Gjura.

KAJ JE NOVOGA?

Beteg pruskoga carevića.

Glasoviti doktor Makencij i s njim njegovi kolegi dugo su zavlakili življenje nesrečnoga carevića Wilhelma ter silom razglašivali, da mu je bolje i da bude ozdravil. Ali na zadnje, kak se vidi već i oni dvoje vu svojem ufanju i kak nam najnoviši glasi iz Sant Kemoa dohadaju, već su i oni izjavili, da neimaju nikakovoga ufanja, da bi carević i kada ozdraviti mogel. To je ona granica, gde znanosti prestati moraju!

Potres.

Od zdavnja već nismo nikaj čuli od potresa i morti je vre što i pomislil, da su s letom 1887-in i potresi prestali. Ali bormeš nisu prestali, ar ovih danov bil je vu Inšbruku glavnom varošu Tirolske pilično jaki potres. Hiže su se čvrsto steple, kipi po zidih potancali, vure prestale iti, vu velike nesreće nije bilo. Moremo iz toga suditi, da niti 1888. ljeto nebude prez potresov.

Zamrla je

Vu Koložvaru (Erdelj) zakopali su ovih danov jednu ženu, koja je od propisano medicine nekaj više nater vzela, kak joj je to naloženo bilo ter je zamrla. Grobaru počulo se je drugi dan, kak da bi vu njenom grobu nekaj štroptalo, zato stvar prijavi, na kaj su brze bolje grob odkopali. Kada su raku odkrili, našli su ženu već čisto mrtvu, nu nad njom sgrežujena i skosana smrtna koprana (šlar) podpuno je svedočila, da se je žena vu grobu prebudila i tu stopram vu strahovitih mukah na novo vumrla. Smrtiči pazite dobro pri pregledanju mrtvecov!

Osiguranje.

Srbski kralj Milan hotel je svoje življenje na dva milijuna fort. osigurati pri osiguravajućemu društvu „Phönix“ zvanomu. Ovo društvo nije priješlo ponudu njegovu, veleći, da je življenje kraljev naveke vu pogibelji. Na to se je Milan kralj k nekojim engleskim osiguravajućim društvom obrnuil sa svojom ponudom, nu i ovi sa ga na isti način odpravili. To je bormeš žalostna okolnost za tak prestimane i bogate osobe!

Samoubojstvo.

Već je dober čas, da nismo javili, koju smrt svojevoljnoga vumorstva, ali zato naj nemisle postuvani citatelji, da su samoubojstva morti prestala ili se morti pomejšal broj njihov. Dosta je toga vezdašuje vreme posvud po orsagu i izvan njega; ali što bi ova opisal i na znanje dal? Zl vezda donášala od 28 let staroga gospoña, koj se je polek svega svojega gospodškoga izgleda tuk na Boga spozabil, da neimajuć ufanje za pomoć vu svojoj nam nepoznatoj potrebi, površil je sramotno i žalostno, ar se je obesil ter na vlastitih svojih galgah vumrl.

Dari sv. otca Pape.

Sv. otec pava Leo XIII. dobil je već k svojemu jubileumu toliko darov, da ovi sami jedno lepo bogatstvo čine. Med ostalimi dobil je 800 redovničkih prstenov, 9000 ketilov, 30.000 štolah, 100.000 rezpelah, 50.000 mešnih opravah, 40.000 rubačah ministrant-skih, Med ovimi lepimi dari ima vnoگو takovih, koji su od čudnovito velike vrednosti. Tak je došla iz Bogote obćine kolumbianske jedna štola, koja ima na sebi 14.800 pravih gjungov, 800 smaragov, 340 dijamantov.

Veliki mrtvec.

Nemilostiva smrt jednoga za drugim kosi od naših velikih i zaslu nih domorodcov. Vezda je pak vzela Ghyczy Kálmán jako zaslužnoga domorodca. Ghyczy Kálmán bil je zastupnik orsački, 1874 ga postal je ministar financije, zatim je bil kotrig više hiže vu magjarskom orsačkom spraviču. Vu vsakom ovom stališu pokazal se je kak skrbilji i s dušom i telom domovini odavi domorodec, koje je celo svoje življenje posvetil za usrećenje Magjarskoga orsaga. Zato i čeli orsak gluboko v sreću čelost za zgubitkom tak zaslužnoga muža.

Strahoviti viher.

Iz Londona prijavljaju, da je vu Tamatahe zvanom mestu toliki viher bil na 22-ga februara, da je veliki del vsoša čisto upustošil. Na obali morskoj prepalo je vu strahovitom ovom vihu jedenajst velikih brodov, na kojih je takaj i ljudstvo velikim delom poginulo.

12 let stara dovica.

Ako premislimo, da vu drugih strahah sveta ima zemljah, gde devojka vu osmom, desetom tetu svoje dobe podpuno dozreli, za zamuš doraste, onda se nebudemo gori napomenotim rečim čudili — Ovak je vu Ameriki Stevenson Anniena vu desetom svojem ljetu zamuš prešla k jednomu 17 letnomu mladiću, koj je na skoro vumrl. Anniena imala je s njim spored dvoje dece, a vezda išče 12 let stara dovica novu partiju i rada bi se na novo udala.

Bog njuj daj sreću!

14 let stari galzenjak.

Ima bormeš i takvoga vu svetu! Svet napreduje vu znanostih, ali bormeš vu istom redu i vu zloč stoči. Vu občini Winder vu Ameriki vzel je G S Wren jednoga mladača k hizi, da se igra s njegovim 4 léta stariim sinekom. Dečak se je na nečem tak s tim detetom posvadil, da je vu srditi sgrabil sekiru i dete tak po glavil lupil, da je ovo taki vumlo. Sud odsudi 14 let staroga vumritelja na galge, pol koje je mladi od sudjenik čisto mirno i prez vsakoga straha stupil ter se čisto lepo dal obesiti pred svakoga požalovanja.

Kratke novosti.

15-ga o. m. bude čikovečko pevačko društvo obdržalo vu veliki ostariji zabavu za spomenek onoga dneva, kad se je 1848-mo leto sloboda orsaga Magjarskoga izrekle. Srakoga čitelja rado vidi tam pevačko društvo. — Ča kovečki lampasi su 6-ga i 7-ga vu noći o. m. jako slabo goreli po vuclich. Neznamo, jeli je tomu mesečina ali petroleum kriv. Nekeji veitju, da je petroleum zločesti. Prošli bi varaši, da naj nas prem vezda ne ostavi vu kucici, kada je blato dozd veliko. — Vu kusi su bili 4-ga o. m. blizo štajerskoe meje vu Mladolek zvanom sumi. 10 lovcov jih je iskalo, ali samo trag su njim našli, a vaki vu Štajerskoj vumli. — Vu Preloku su 7-ga o. m. iz Verlijeva najza tovaj 10 liter mašća vkrali. — Vil moš nemeški i cesar je vumrl predevarom vu Be linu, to javiju telgrami po celom svetu. Veliki dogodjaj prem ve, kada se oruži i spravlja cela Evropa na tabor.

NEKAJ ZA KRATEK ČAS

Jeden gospon nije mogel platiti obeda, pak zato je prosil krčmara, da si naj zameti, kaj mu je dužen tak tak dugo, dok mu plati. Iz drage volje, rekel je krčmar, ali ja si budem moral krajdu na pomoč vzeti. I za istinu napisal je krčmar s velikimi kak prst slovami na tablu ime, stališa i šumu penez, kaj mu je dužen ov ostal. Onda je rekel dužnik, čuju za ime božje im bu to celi varaš čital, kaj sam njim ja dužen. Znaju kaj, rekel je krčmar, naj ostaviju tu njihovoga kepenjka, kaj žujim tablu pokrijemo.

Došel je jeden gospon (koj je jako rad pil), k védovici i prosil nju je, da bi mu iz kartah povedala budućnost njegovu.

Na to mu je védovica rekla: Dragi gospon, od dneva do dneva bude pri njh menje srebra a više kufra.

A. Jeli oni nebi mogli meni 10 forinti posuditi?

B. O je mogel bi, samo kaj nečem!

A. Kaj si morebiti to misliju, kaj njim ja nebi hotel nazad platiti?

B. Kaj bi ja to ve-oval, kaj mi oni nebi hoteli nazad platiti; samo nebi mogli!

Jeden husar spravljal je na vek svoju plaču vu nožnicu od s blje, pak je rekel svojemu pajašu: „Glej brate, to ti je najbolša šparkasa.“ „Kak to?“ zapital ga ov. P. slusaj, ja ti budem taki povedal. Kada gdo dojde od onih, kojim sam ja dužen, pak od mene potrebuju, da jim platom, a ja njim taki odgovorim: Taki, taki vam bum platil, pak primem za sablju, ali prvle neg sablju iz nožnice vun potegnem, pobegniju vsi iz hiže i tak od straha več me i nedojdu terjat.

Žena: Kaj je to za krič bil pri susedu na vrtu?

Muž: Ah, mali Vanček susedov je vu vodu opal!

Žena. Ah Bog moj, to sirotče bu se jako prehladilo i bude veliku hunjavicu (kataru) dobilo!

Muž: Naj se strašiti draga ma žena, nebude dečec dobil hunjavicu, im se je vtopil!

Notariuš. Kam idete vi deca?

Deca. Mamica su nas poslali vu šumu drva brat

Notariuš. Ali mlado drevje ali svrže najte trgati.

Deca. O mi nebumo trgali, za mlado drevje i svrže nese Jožek pilu (žagu) i žnjom budeno vsako drevo i svrže ljepo prepilili (prežagali).

Profesor. J, glejte, moja deca, od vekivečnosti neimate niti pojma, niti si nemate predstaviti, kaj je to vekivečnost, zato vam budem vezda ja raztolnačil. Anda mi-ljite si vi, da bi vse zemlje ovoga sveta bile hičene vu črno morje, pak da bi iz tih zemljah napravit što jednoga knedlina, to bi bil za sigurno jeden veliki knedlin, ali vekivečnost je još vekša.

Kolendar.

(Od 10-ga) do 17-ga

- 11. Nedelja Heraklij.
- 12. Ponedjeljek Gregorij. Mladi mesec.
- 13. Tork. Rozina.
- 14. Sreda. Matilda. †

- 15. Četrtek. Longin.
- 16. Petek. Cirjak. †
- 17. Subota. Gertruda. †

Licitacija.

- Proti Bellovari Jakabu, Suplika Jožefa i Pintač Gregoru 16-ga o. m. vu D.-Kraljevcu,
- Proti Pergar Mihajlu 26-ga o. m. vu Stanetincu.
- Proti Sklepič Mihajlu 24-ga o. m. vu Pođturnu.

CENA ŽITKA

Pšenica 7. — 7.20 — — Hrz 5.25 — 5.50 — Ječmen 5. — 6. — Zob. 5 — 5.20
Kuruza 6 — 6.10

LOTTERIJA.

Grac 4. marciuša 1888.

61. 82. 31. 12. 45.

VASUTI MENETREND.

CSÁKTORNYÁN

Indul.

Erőgerőhő felé.

Röggel	6 óra 28 perczkor	postav	} Prágai idő
Délután	4 „ 13 „	„	
Ejjel	12 „ 09 „	gyorav.	

Hanizza felé.

Röggel	5 óra 16 perczkor	gyorav.	} Prágai idő
Délben	11 „ 55 „	postav.	
Ejjel	10 „ 21 „	„	

Vározzsd felé.

Röggel	7 óra — perczkor	vegyesv.	} Prágai idő
Este	10 „ 27 „	„	

Érkezik.

Erőgerőhő felől.

Röggel	4 óra 53 perczkor	gyorav.	} Prágai idő
Délben	11 „ 27 „	postav.	
Ejjel	9 „ 53 „	„	

Hanizza felől.

Röggel	6 óra 37 perczkor	postav.	} Prágai idő
Délután	4 „ 17 „	„	
Ejjel	12 „ 21 „	gyorav.	

Vározzsd felől.

Röggel	4 óra 50 perczkor	vegyesv.	} Prágai idő
Este	9 „ 13 „	„	

Öd.govorni urednik:

MARGITAI JOZSEF

3938. szám. tk. 1887.

ARVERÉSI HIRDETMÉNYI

KIVONAT.

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi hogy Schlesinger Mózes podtureni lakos végrehajtónak Szklepics Mihály podtureni lakos végrehajtást szouvedó elleni 18 frt 55 kr. tőke követelés és árulékai iránti végrehajtási ügyében a nagykanizsai kir. törvényszék a csáktornyai kir. járásbíróóság területén lévő Podturenben 721 tk. fekvő a 17 hrsz. a. 199 frt 657 hrsz. a. 30 frt a podtureni 728 sz. tjkvben 1508 hrsz. a. 53 frt továbbá a podtureni 726. tk. 116 hrsz. a. 5 frt és 1051 hrsz. a. 52 frta b-c-ült egyedül Szklepics Mihály tulajdonul felvett ingatlan birtokra az árverést ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hog a fennebb megjelölt ingatlan az

1888 évi márczius hó 24. nap-

ján d. e. 10 órakor

podtureni község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 % -át, vagyis 19 frt 90 kr. 3 frt, 5 frt 30 kr. 50 kr. 5 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi 60 t. cz. 42. § ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ova-dékképes papírban a kikiáltótt kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiáltott szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

Kelt Csáktornyan 1887. évi november hó 24-én

A csáktornyai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság. 640 1—1

63. v. 1888 sz.

Arverést hirdelmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó a polg. tk. rdt 403 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki kir. járásbíróóság 211 p 88. számú végzése által Bellovári Jakab, Suplika József és Pintač Gergely alsó kráľyveczi lakosok ellen a muraközi takarékpénztár részére 200 frt követelés végett elrendelt kivegítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt s 375 ftra becsült ló, szekerek, és szarvas marhák bál álló ingóságok nyilvános árverés útján eladandók, minek a helyszínén Alsó-Kraljeveczen leendő eszközlése határidőül

1888-ik évi marcius hó 16-ik

napjának délutáni 2 órája

kittüzetik, melyhez a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel meghivatnak hogy az érdekelte ingóságok emez árverésen a polg. tk. rdt. 406 ik §-a szerint szükség esetében a becsáron alul is eladatni fognak.

Kelt Perlakon 1888. évi márczius hó 2-án, 689 1—1

00000000 00000000
Pántlika giliszta fejestül

6 percz alatti teljes biztonsággal a gyomorból feltétlenül kihajtatik a páfrány tokoscskák által Eredeti minőségben egyedül csakis

SCHNEIDER JÓZSEF gyógyszerésznél kapható Resiczán.
 (Délmagyarország.)

E kitűnő gyógyszer biztos hatásáért jól állunk. Egy eredeti doboz ára 3 frt 50 kr. — Posta utánvét mellett az egész világon szétküldetik. 636 2-2.

00000000 00000000
Arverést hirdetemény.

A csáktornyai kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Pergár Mária sztanetincezi lakós végrehajtatónak Pergár Mihály sztanetincezi lakós végrehajtatást szenvedő elleni 230 frt tőkekövetelés és járulaki iránti végrehajtatási ügyében a nagy kanizsa kir. törvényszék (a csáktornyai kir. járásbírósg területén lévő, a II-ik hegykerületi 88. tkv, 155[1. és 155[3. hrsz. Össesen 1155 frtra becsült ingatlanokra az árverés elrendeltetik és hogy a megjelölt ingatlanok az

1888. évi márczius hó 26-án d e. 10 órakor

a II. hegykerületi bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át vagyis 115 frt 50 krt a kiküldött kezéhez átszolgáltatni.

A csáktornyai kir. bírósg mint tkvi hatóság. 638 1-1

Hirdetemény.

Azon alkalomból, hogy új kertészt fogadok, bátor vagyok a tisztelt közönségnek tudomására hozni, hogy sem kerti terményeket, sem virágokat eladásra nem, hanem csak házi szükségletre termelek, minél fogva kertészemnek sem kerti termények, sem virágok, sem pedig magvak eladása megengedve nincs, sőt ilyeneket még saját konvencziós kertjéből is eladnia tilos.

Midőn erre a nagyon tisztelt közönség figyelmét, — nagy jóhiszeműsége tévedésbe ejtessék — felhívom, egyuttal mindenkit felkérek, hogy kertészemtől semminemű kerti terményt, virágot, vagy magot, melyek eladása, vagy megvétele e szerint a büntető törvényekbe ütköznek, ne vegyen.

Alsó-Lendván, 1888. évi márczius hó 8-án.

LENCK ÖDÖN.

641 1-1

A LEGJOBB
 SZIVARKAPAPÍR
 A VALÓLI
LE HOUBLON
 francia gyártmány
 Cawley és Henrytől Parisban.

Utánzásoktól óvotik!
 Ezen papír Dr. J. J. Pohl, Dr. H. Ludwig és Dr. D. Lippman urak, mint a bécsi egyetem vegytan tanairait a legjobban ajánlatik és pedig: kitűnő minősége és tisztasága végett és mint hogy abban semmineinél, az egészségeknek ártalmas anyag vegyítve nincsen.

500 PHILIPPS
 LE HOUBLON
 Cawley & Henry
 17, rue Brégy, a PARIS

Jó tanács aranyat ér! E szavak igazságot különösen betegség alkalmával érzi az ember, s ezért a Richter-féle kiadó intézet a legszivélyesebb halálratot kapta a „Beteg-barát” című illusztrált könyvecské megkötéséért. Ebben a LEGJOBB és LEGMEGBIZHATÓBB HÁZISZEREK kiemertve ismertetve vannak s a benne foglalt és a SZERENCSESEN FELGYŰGYULTARTÓL származó levelek egyösszességben azt is BIZONYÍTJÁK, hogy sok esetben EGYSZERŰ HÁZISZEREK IS ELEGENDŐK arra, hogy a létezőleg GYÓGYITHATLAN BETEGSÉGET rövid idő alatt meggyógyítsuk. Ha a betegnek a megfelelő szer áll rendelkezésre, akkor még NEHÉZ BETEGSÉGNEL is gyógyulás várható, miért is egy betegnek sem kellene elmulasztani levelező-lap által Richter kiadó hivatalától Lipcsében a „Beteg-barát” című könyvecskét megrendelni. E kis, olvasásra méltó mű segélyével sokkal könnyebben fog helyesen választani. A meghozatás SEMMI KÖLTSÉGBE SEM KERÜL.
 637 2-16

Máriaczei gyomorcsöppek.
 Kitiűnő hatású szer a gyomor minden betegségeiben.
 Védjegy.
 Félhímulhatatlan átvagyhíjny, gyomorégőség, rossz illatú lélekzet, feltávoadás, savanyú felbőfenes, köhlek, gyomorhurut, gyomorégés, homok és darakepőzölés, túlságos nyálkakepőzölés, sárgaság, sápadt és hasnyak, fűfűs (ha a gyomorüregben), gyomorégés, székszorulás, a gyomornak étellekkel és italokkal való túlterhelése, gázok, lép-, máj- és aranyeres bántalmak esetében. — Egy üvegsze ára használati utasítással együtt 35 kr., kettős papírlapok 60 kr.
 Központi szétküldés Brady Károly gyógyszerésze által Kremserben (Morvorszég).
 Kapható minden gyógyszerertárban.
 Óvás: A valódi máriaczei gyomorcsöppeket sokat hamisítják és átmozak. A valódiság jeleit minden üvegnek piros, a feuti védjeggyel ellátott borítékba kell göngyölve lennie és a minden üveghez mellékelt használati utasításon meg kell jegyezze lennie, hogy az Kremserben Gusok Henrik könyvnyomdájában nyomott.
 Valódi minőségben kapható: **Zágráb:** As irgalmasrendők gyógyszerertárban. Černak József gyógyszer. Hrád Sándor gyógyszer. Katkik Ant. E gyógyszer. Počić József gyógyszer. Popstál S. gyógyszer. **N.-Kantzein** Práger Béla gyógyszer. **Kapronca,** Werli Miksa gyógyszer. **Ludbreg,** Kumbreg József gyógyszer. **Nurn-zombat,** Böles B. gyógyt. **Pregrada,** Bilinski Hippol. gyógyszer. **Sat.-György,** Pollatschek R. gyógyszer. (Haterővidék)

CACAO
 és
CSOKOLÁDÉ
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE-től

nyelkek az első bécsi szakácsmesterség-kiallításán (Kochkunst-Ausstellung) a legnagyobb díjjal, díszoklevéllel lettek kitüntetve. Csakis hatóságilag bejegyzett védjegyük és cégünkkel ellátva a valódi. Kapható minden ismertebb fűszer és csemegekereskedésben és Csáktornyan.
STRAHIA TESTVÉREK és TODOR JÓZSEF urak kereskedésében.
 Vidékre postautánvétellel küldetik.
VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,
 es. k. orsz. szab. gyárosok. Gyár és központi szétküldés:
Bécs, IV. Altagasse Nr. 48. (nächst dem Südbahnhofe).